

[Aksel Larsen.]

Meget kan imidlertid tyde på, at regeringen forestiller sig, at den vil kunne få et valggrundlag bl. a. ved hjælp af jordlovene. Hvis den forestiller sig det, forstår jeg imidlertid ikke, hvorfor den vil lade noget meget væsentligt vedrørende jordlovene vente, til det nye folketingsår er begyndt i oktober måned. Jeg tænker på ekspropriationsbestemmelserne. Ikke de bestemmelser, som venstre og de konservative påstår reelt vil være ekspropriation, men de bestemmelser, regeringen erkender er ekspropriationsbestemmelser.

Hvis det nu kommer til at flaske sig sådan, at regeringen enten af fri vilje, eller fordi der sker et eller andet, der tvinger den til det, må udskrive valg i efteråret, er det jo galt, hvis den først i oktober måned har fremsat sin ekspropriationslov. Vi kan jo forudse, at der vil gå nogle måneder med at få den gjort færdig i folketinget, og hvis den ikke er gjort færdig inden et folketingsvalg, så har en vrangvillig opposition den mulighed, at den i medfør af grundlovens bestemmelser kan kræve lovens ikrafttræden udsat til efter næste folketingsvalg igen. Derfor vil jeg tilråde regeringen, at den gør sit forslag til ekspropriationslov færdig i det par måneder, der kommer, at den fremsætter lovforslaget, når vi mødes i september, og sørger for at få det gjort færdigt i september. Det er under alle omstændigheder det sikreste, og da regeringen alligevel mener, det bør gennemføres, kan jeg ikke forstå, hvorfor den skulle udsætte en god gerning.

Ellers kan meget tyde på, at det, man mener man kan bruge som en art valggrundlag, er forslag om en art skattereform. Det, der er blevet stående i min erindring, efter at jeg har gjort mig bekendt med statsministerens tale på Landsorganisationens generalforsamling, er det afsnit af talen, hvori han siger, at nu lysner det, nu kan vi få gennemført kildeskat, for det har det radikale venstre udtalt sig for. Jeg er fuldt vel opmærksom på, at på det radikale landsmøde sagde man noget sympatisk om kildeskat; det var man villig til nu at overveje og forhandle om, men jeg er da også opmærksom på, at man udtaler sig noget mere bestemt om noget helt andet, nemlig om skattefradrags-

reglen. Ja, man kalder den skattefradragsretten, men der var en deltager i landsmødet, der meget rigtigt sagde, at det var en forkert betegnelse; det er en skattefradragsregel. Det forekommer mig, at det, der er og har været det væsentlige i socialdemokratiets krav til en skattereform, er afskaffelse af skattefradragsreglen. Det forekommer mig også, at kildeskat blot er en anden opkrævningsmetode, og jeg kan ikke se, at det er nogen særlig dybtgående reform, at man ændrer den måde, hvorpå man kræver pengene op. Derimod er det at ændre selve skattesystemet noget afgørende, og derfor er jeg ikke tilfreds med, at den højtærede statsminister talte så kraftigt om kildeskattens nødvendighed, men ikke om, at nu lysnede det, nu kunne man få afskaffet skattefradragsreglen.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at dansk skattelovgivning er noget af det mest udviklede, der overhovedet findes. Jeg vil tro, at hvis man i andre lande vidste, hvor galt det ser ud her, hvis man overhovedet vidste, at vi havde skattefradragsreglen, som for øvrigt er kommet ind i dansk skattelovgivning ved en ren og skær fejltagelse, ville man udruste ekspeditioner af skattesagkyndige hertil for at studere dette underudviklede land og dette underudviklede folk, således at man var væbnet mod selv at falde i den grøft og få en skattelovgivning som den, Danmark har.

Selvfølgelig kan man indføre kildeskat, også når man har skattefradragsreglen, men det er en temmelig håbløs historie, for det vil medføre en fuldstændig fantastisk overadministration, der bliver udviklet og kostbar. Men hvis man afskaffer skattefradragsreglen og de andre urimelige fradragsregler, vi har — jeg tænker bl. a. på fradragsreglerne i anledning af såkaldt opsparing — bliver det adskilligt lettere at operere med kildeskat, og så vil jeg være tilhænger af det, men jeg vil anbefale, at man først og fremmest interesserer sig for at få skattefradragsreglen afskaffet.

Herom har vi nu hørt, at det bør først gøres efter en folkeafstemning. Jeg må bedrøve det radikale venstre med, at en sådan folkeafstemning ikke er hjemlet i grundloven, og hvis man foretager en vejledende folkeafstemning, vil det være